

Allah'ım! Gazabından rızana, cezandan affına sığınırım. Senden yine sana sığınırım. Sana övgüyü saymakla bitiremem. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin

Âişe -radiyallahu anha-'dan rivayet edildiğine göre, o şöyle demiştir: Bir gece Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i yatakta bulamadım. Onu ararken, birden elim namazgâhta dikili olan ayak tabanlarına dokundu. O esnada şöyle diyordu: «Allah'ım! Gazabından rızana, cezandan affına sığınırım. Senden yine sana sığınırım. Sana övgüyü saymakla bitiremem. Sen kendini nasıl övdüysen öylesin.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Âişe -radiyallahu anha- şöyle demiştir: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanında uyuyordum. Gece vakti onu bulamadım. Elimle odada namaz kıldığı yerde onu yokladım. Bir de baktım ki o; secde halinde iki ayağı dikili vaziyette şöyle diyor: Benim veya ümmetim için (gazabından rızana) tevessül eder ve (sığınırım). Aynı şekilde (cezandan) çokça bağışlamana ve (affına) sığınırım. (Senden, yine sana sığınırım) Yine senin azamet sıfatlarından, senin güzellik sıfatlarına sığınırım. Çünkü senden ancak sana sığınılır. Allah'a karşı, O'ndan başka sığınak ve korunak yoktur. (Sana övgüyü saymakla bitiremem) Ne kadar çabalasam da, acizliğimden ötürü senin lütfunu ve ihsanını hak ettiğin gibi saymaya ve tek tek söylemeye ne gücüm yeter, ne dilim kifayet eder. (Sen kendini nasıl övdüysen öylesin) Kendine yakışan övgülerle kendini öven sensin. Övgünü hakkıyla eda etmeye kim güç yetirebilir ki?

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/3566>

